

Daniels bok - hundre og trettifem

De profetiske røstene i 1776, 1789 og 1798: Et forspill til beseglingen av de 144 000

Jeff Pippenger

2024-03-14

Historien om 1776, 1789 og 1798 illustrerer historien om beseglingen av de hundre og førtifire tusen. På hver av disse datoene talte dyret fra jorden. De tre veimerkene som er forbilledliggjort ved de tre gangene dyret fra jorden talte, løper parallelt med Kristi tre røster den 11. september 2001, juli 2023 og den snart kommende søndagsloven.

Jeg var i Ånden på Herrens dag, og hørte bak meg en høy røst, som av en basun. Åpenbaringen 1:10.

Hvert av disse tre talte kjennetegnene identifiserer den tiltagende «lyden» av det tredje ve, som også er den sjuende varselsbasunen, og en basun er en røst.

Rop høyt, spar ikke, løft din røst som en basun, og forkynn mitt folk deres overtredelse og Jakobs hus deres synder. Jesaja 58:1.

Røsten til det protestantiske hornet den 11. september 2001 var vekternes røst, som kalte laodikeisk adventisme tilbake til Jeremias gamle stier, men spotternes forsamling nektet å vandre på dem.

Så sier Herren: Stå ved veiene og se, og spør etter de gamle stier, hvor den gode vei er, og vandre på den, så skal dere finne hvile for deres sjeler. Men de sa: Vi vil ikke vandre på den. Jeg satte også vektere over dere og sa: Lytt til basunens lyd! Men de sa: Vi vil ikke lytte. Jeremia 6:16, 17.

Røsten i juli 2023 var oppstandelsen av tjenesten Future for America, som hadde vært taus siden den første skuffelsen den 18. juli 2020. Likesom med Johannes' kunngjøring om den snart kommende Messias, og med Justinians kunngjøring om den snart kommende antikrist, identifiserte Future for America at Amerikas fremtid var i ferd med å bli forandret for alltid ved den snart kommende søndagsloven, og ved lyden av den sjuende basun ved dette veimerket. Røsten til en som roper i ødemarken, var røsten i juli 2023.

Den andre røsten i Åpenbaringen kapittel atten lyder ved den snart kommende søndagsloven, når dragens tale gjennom jorddyret finner sted. Det er på det tidspunkt at «eselet» blir slått tredje gang, og da skal «eselet» tale. Eselet ble slått kort etter 11. september 2001, etter 7. oktober 2023, og skal deretter bli slått igjen ved den snart kommende søndagsloven, hvor det taler. I vitnesbyrdet om Bileam ble det dreid ut av veien av en engel, og engelen representerer de fire englene som er befalt å holde islams fire vinder tilbake; men ved søndagsloven taler islams esel med lyden av den syvende basun, som også er det tredje ve.

Det er der synet om islam, som har drygd sidan 18. juli 2020, talar, for då skal det ikkje lenger drygja. Det finst mange røyster i perioden med forseglinga av dei hundre og førtifire tusen, og den perioden går føre Guds eksekutive dom, som tek til ved den snart komande sundagslova. Guds eksekutive dom er framstilt ved sju englar med sju skåler. Den perioden tek til med utgytinga av Den heilage ande, og han representerer ei gjentaking av pinse, då Den heilage ande vart utrend og eldstunger vitna om hendinga. Utgytinga på det tidspunktet er ikkje lenger tilmålt, for då vert Den heilage ande utrend utan mål.

«Engelen som forener seg i forkynnelsen av den tredje engels budskap, skal opplyse hele jorden med sin herlighet. Her forutsies et verk av verdensospennende utstrekning og uvanlig kraft. Adventbevegelsen i 1840–44 var en herlig åpenbarelse av Guds kraft; den første engels budskap ble båret til enhver misjonsstasjon i verden, og i noen land var det den største religiøse interesse som har vært vitne til i noe land siden reformasjonen i det sekstende århundre; men disse skal overgå av den mektige bevegelsen under den siste advarselen fra den tredje engel.

«Verket vil ligne det som fant sted på pinsedagen. Slik «den tidligere regn» ble gitt ved Den Hellige Ånds utgytelse ved evangeliets begynnelse for å få den dyrebare sæd til å spire frem, slik vil «den sene regn» bli gitt ved dets avslutning for at høsten skal modnes.» The Great Controversy, 611.

Den 11. september 2001 begynte beseglingen av de hundre og førtifire tusen, og Den Hellige Ånd ble utøst i mål. Målingen av utøsningen ble fremstilt i pinsehistorien, med begynnelse ved Kristi oppstandelse, da en engel talte og sa: «Guds Sønn, kom fram, Faderen kaller deg», likesom Jesus kalte Lasarus ut av graven med ordene: «Lasarus, kom fram.» I 2023 kalte Kristus de døde, tørre ben av de to vitnene til å «komme fram».

Etter Kristi oppstandelse steg Han først opp til sin Far, og deretter steg Han ned, slik Han gjorde den 11. september 2001. Deretter opplyste Han gradvis sine disipler, slik dette er framstilt ved møtet med Maria, disiplene Han møtte og underviste på veien til Emmaus, og deretter ved at Han åpenbarte seg for resten av disiplene. I førti dager underviste Han disiplene før sin endelige himmelfart; så, etter ytterligere ti dager, var de alle samstemt og samlet på ett sted, og Den Hellige Ånd ble utøst uten mål.

«Da Jesus møtte sine disipler, minnet Han dem om de ord Han hadde talt til dem før sin død, at alle de ting måtte oppfylles som er skrevet om Ham i Mose lov og i profetene og i Salmene. 'Da åpnet Han deres forstand, så de kunne forstå Skriftene, og sa til dem: Slik er det skrevet, og slik var det nødvendig at Kristus led og oppstod fra de døde den tredje dag; og at omvendelse og syndenes forlatelse skulle forkynnes i Hans navn blant alle folkeslag, med begynnelse i Jerusalem. Og dere er vitner om disse ting.'» Alfa og Omega, 804.

I juli 2023 vekket Jesu røst de to døde vitnene til live og begynte å åpne sine disiplers forståelse av alle de ting som er skrevet i Moseloven («de sju tider»), profetene (Nebukadnesars bilde av dyrene) og Salmene (Moses' og Lammets erfaring). Hans undervisningsgjerning begynte ved hans oppstandelse, og den tiltok i styrke gjennom de neste førti dagene. Den begynte med hans anmodning om å få spise.

Men mens de ennå ikke trodde det for glede og undret seg, sa han til dem: Har dere noe å spise her? Og de ga ham et stykke stekt fisk og av en honningkake. Og han tok det og åt foran dem. Og han sa til dem: Dette er de ord som jeg talte til dere mens jeg ennå var hos dere, at alt det måtte bli oppfylt som er skrevet om meg i Mose lov og i profetene og i Salmene. Lukas 24:41–44.

Bønn var et primært veimerke i den pågående historien, og historien fra Kristi oppstandelse til Han fór opp førti dager senere, etterlot ti dager (ti er en prøve) fram til pinse, da Den Hellige Ånd skulle bli utøst uten mål. Hans oppstandelse, himmelfart, etterfulgt av Hans nedstigning igjen, representerer 11. september 2001. Juli 2023 representerer slutten på de førti dagene, og de ti dagene som følger etter juli 2023, leder fram til den snart kommende søndagsloven. I denne siste perioden på ti dager er enhet og bønn veimerket. Enheten ble representert ved Esekiels første profeti i kapittel trettisju, som førte benene, senene og kjødet sammen. Esekiels andre profeti var ånden fra de fire vinder, og ånd er et symbol på bønn. I disse siste ti dagene blir de hundre og førtifire tusen beseglet, slik de har vært forbildet ved Lasarus.

«Dette var grunnen til at Han drøyde med å gå til Betania. Dette kronende miraklet, oppvekkelsen av Lasarus, skulle sette Guds segl på Hans gjerning og på Hans krav på guddommelighet.» Slektenes håp, 529.

Ikke bare blir de vise jomfruene beseglet under dette kronende miraklet, men de dårlige jomfruene blir også beseglet på den gale siden av saken.

«Kristi kronende mirakel — oppvekkelsen av Lasarus — hadde beseglet prestenes beslutning om å rydde verden for Jesus og Hans underfulle gjerninger, som raskt var i ferd med å ødelegge deres innflytelse over folket.» The Acts of the Apostles, 67.

De mange røstene i historien om beseglingen av de hundre og førtifire tusen frem til den snart kommende søndagsloven er «linje på linje», røstene i Guds profetiske Ord, og disse røstene lyder i den perioden hvor «virkningen av hvert syn» fullbyrdes. De lyder når det sjuende segl åpnes.

Og da han åpnet det sjuende segl, ble det stillhet i himmelen omkring en halv time. Og jeg så de sju englene som står for Gud; og det ble gitt dem sju basuner. Og en annen engel kom og stod ved alteret, med et røkelseskar av gull; og det ble gitt ham mye røkelse, for at han skulle bære den fram sammen med alle de helliges bønner på gullalteret som stod foran tronen. Og røkelsen steg opp for Gud av engelens hånd, sammen med de helliges bønner. Og engelen tok røkelseskaret og fylte det med ild fra alteret og kastet det på jorden; og det kom røster og tordener og lyn og jordskjelv. Åpenbaringen 8:1–5.

Åpningen av det sjuende segl frembrakte stillhet, for tidsperioden representerer en husholdningsordnings forandring, og ved en forandring i en hellig husholdningsordning er det alltid stillhet i himmelen, slik det bevitnes ved korset da englene opphørte med sin musikk og lovprisning. Stillhet i himmelen bevitnes også ved kravene til soningsdagen, og den 22. oktober 1844 befalte Habakkuk TO, vers TJUE, at hele jorden skulle tie stille.

«Jeg er blitt vist Guds store kjærlighet og nedlatenhet ved at Han ga sin Sønn til å dø, for at mennesket kunne finne tilgivelse og leve. Jeg ble vist Adam og Eva, som hadde det privilegium å skue skjønnheten og herligheten i Edens hage og fikk tillatelse til å ete av alle trærne i hagen unntatt ett. Men slangen fristet Eva, og hun fristet sin mann, og de åt begge av det forbudte treet. De overtrådte Guds bud og ble syndere. Nyheten bredte seg gjennom himmelen, og hver harpe tidde. Englene sørget og fryktet at Adam og Eva igjen skulle rekke ut hånden og ete av livets tre og bli udødelige syndere. Men Gud sa at Han ville drive overtrederne ut av hagen, og ved kjeruber og et luende sverd vokte veien til livets tre, så mennesket ikke kunne nærme seg det og ete av dets frukt, som opprettholder udødelighet.» Early Writings, 125.

Himmelen ble taus da menneskene ble syndere, og himmelen ble taus da Kristi blod ble utgytt for å gjenløse syndere, og himmelen ble taus da Kristi domsverk begynte med å fjerne synden fra sitt folk.

«Kristi forbønn på menneskets vegne i helligdommen der oppe er like vesentlig for frelsesplanen som Hans død på korset var. Ved sin død begynte Han det verk som Han etter sin oppstandelse fór opp for å fullføre i himmelen.» The Great Controversy, 489.

Dommens verk begynte ved den tredje engels ankomst i 1844, men Guds folk valgte å dø i ørkenen fremfor å bli evig ett med guddommeligheten. Den tredje engelen kom igjen den 11. september 2001, og igjen ble det stille i himmelen. Deretter begynte Løven av Judas stamme å ta bort det sjuende segl, mens englene iakttok den tredje engelens ankomst inn i den siste generasjons historie.

De sju domsenglene stod der, rede til å begynne sitt ødeleggelsesverk, men de ble da befalt: «Hold, hold, hold, hold,» mens de hundre og førtifire tusen ble beseglet. De trofastes todelte bønner ble sendt til himmelen, forbildet ved de ti dagene som gikk forut for pinse og begynte etter de førti dagene (et symbol på ørkenen), og som fremstiller de tre og en halv dagene (et symbol på ørkenen) i Åpenbaringen kapittel elleve. De to vitnene ble deretter undervist av røsten fra ørkenen om at de måtte oppfylle Daniels to bønner. Bønnen i Daniel to, hvor Daniel og de tre trofaste menn ba om lys for å forstå Nebukadnesars hemmelige drøm om dyrenes bilde, og Daniels bønn i kapittel ni, hvor Daniel ba alene og oppfylte kravene til bønnen i Tredje Mosebok tjueseks.

Daniels to kollektive bønn var om lys angående en skjult hemmelighet som var skjult innenfor den ytre linjen av profetisk historie. Daniels niende, private personlige bønn var om miskunn angående et indre behov. Da ilden fra det sene regn begynte å falle i 2001, var det mange røster som kunne høres av dem som forstod metodologien linje på linje. Ilden fra alteret som ble kastet til jorden, var budskapet som frembrakte den endelige adskillelsen mellom de vise og de dårlige, og etter hvert som dette budskapet fortsatte å utvikle seg gjennom disse ti symbolske dagene, ble budskapet klarere og klarere.

Budskapet var den tiltagende krisen i det tredje ve, som i Esekiel kapittel trettisju var de to profetiene som først fikk de to vitnene til å komme sammen, og deretter fikk dem til å stå fram som en mektig hær. Deretter blir de i kapittel trettisju føyet sammen til én stav, og den foreningen som fremstilles ved at de føyes sammen til én stav, representerer sammenføyningen av guddommelighet

med menneskelighet, noe som fullbyrdes i de siste bevegelser av beseglingen av de hundre og førtifire tusen.

I juli 2023 begynte bønnene å stige opp, og de var bønnene i Daniel kapittel ni og kapittel to. Deretter ble røster hørt, og også tordener, og lyn ble da sett. Lyn og torden ledsager regn både i den naturlige verden og i profetien. Regnet begynte den 11. september 2001. Den første henvisningen til lyn og torden identifiserer det som et budskap som er bestemt til å frambringe gudsfrykt.

Og det skjedde på den tredje dagen om morgenen at det kom torden og lyn, og en tykk sky over fjellet, og lyden av basunen var overmåte sterk; så alt folket som var i leiren, skalv. 2 Mosebok 19:16.

Lynene og tordenene ble ledsaget av «røsten» av en basun. De ledsages av regn og representerer profetiske fottrinn som skal lede Guds folk.

Skyene utøste vann; himlene lot sin røst høre; også dine piler fór omkring. Din tordens røst var i himmelen; lynene opplyste verden; jorden skalv og rystet. Din vei var i havet, og din sti i de store vann, og dine fotspor ble ikke kjent. Du førte ditt folk som en hjord ved Moses' og Arons hånd. Salmene 77:17–20.

Lynene og tordenene er Guds røst, som høres i regntiden, og i den tidsperioden fører Han sine vinder (Islam er østavinden) ut av sitt forråds-kammer.

Når han lar sin røst lyde, er det et brus av mange vann i himlene, og han lar dampene stige opp fra jordens ender; han gjør lynene sammen med regnet og fører vinden frem fra sine forråds-kamre. Jeremia 10:13.

Gud lot sin røst lyde da Han ropte som en løve, og som svar lot sju tordener sine røster lyde, og disse sju tordener representerer Guds fottrinn gjennom historien til millerittbevegelsen og også i den tredje engels bevegelse, som kom igjen den 11. september 2001, da Han lot østavinden komme frem fra sine forråd.

Han lar dampene stige opp fra jordens ender; han gjør lyn til regn; han fører vinden ut av sine forråds-kamre. Han som slo Egypts førstefødte, både av mennesker og fe. Salmene 135:7, 8.

Han lot vinden komme fram fra sine forråds-kamre da Egypts førstefødte ble slått, og påsken var et forbilde på korset, som igjen var et forbilde på den tredje engels komme i 1844, som igjen var et forbilde på den tredje engels gjenkomst på østavindens dag, den 11. september 2001.

Når seglene blir tatt bort fra boken som er forseglet med de syv segl, representerer det en gradvis utvikling av sannheten. Borttagelsen av det syvende segl representerer beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen. Når boken som var forseglet med syv segl først omtales, er det lyn, tordener og røster, men intet jordskjelv.

Og fra tronen gikk det ut lyn og tordener og røster; og foran tronen brant sju ildlamper, som er Guds sju ånder. Åpenbaringen 4:5.

I den første omtalen av røstene, lynene og tordenene blir regnet fremstilt ved Den Hellige Ånd, som er de sju ildlampene, men det er intet jordskjelv. Det er ved åpningen av det sjuende segl at jordskjelvet i den snart kommende søndagsloven blir identifisert. Åpenbaringen kapittel fire identifiserer begynnelsen på avsegligen av sannheten, fullbyrdet av Løven av Juda stamme, og når beseglingstiden blir identifisert, identifiserer det begynnelsen og avslutningen av perioden.

Begynnelsen på den nåværende perioden var da engelen steg ned for å opplyse jorden med sin herlighet den 11. september 2001; deretter blir vi i Jesaja seks underrettet om at budskapet, representert ved «røster, lyn, tordener, vind og regn», som avsluttes ved søndagsloven, skal forkynnes for et folk som ser, men som ikke vil være i stand til å oppfatte meningen med lynene, og skjønt de hører, vil de ikke være i stand til å forstå røstene og tordenene, før de blir innhentet av det store jordskjelvet. Perioden for beseglingen av de hundre og førtifire tusen er den perioden hvor virkningen av hvert syn blir oppfylt.

Denne historien frembringer og åpenbarer to klasser av tilbedere. Den ene klassen gjenkjenner regnet og mottar det derfor, for de kan se lynet og høre røstene, tordenen og vinden. Ved slutten av beseglingens periode innleder så det store jordskjelvet ved den snart kommende søndagsloven Guds utøvende domshandlinger.

Og Guds tempel ble åpnet i himmelen, og i hans tempel ble hans pakts ark sett; og det kom lyn og røster og tordener og jordskjelv og stort hagl. Åpenbaringen 11:19.

Ved det store jordskjelvet omfatter «lyn, røster og tordener» også «hagel». «Hagelen» representerer de dommene som begynner å bli utøst av de sju englene som gjorde seg rede til å gjøre dette ved begynnelsen av beseglingstiden, da det sjuende segl ble åpnet, likesom de ventet på at engelen skulle gå gjennom Jerusalem og sette et merke på dem som sukket og klaget over vederstyggelighetene som ble gjort i landet (ytre), og i menigheten (indre).

«Haglet» markerer tiden for Guds ødeleggende domshandlinger, som er en nådetid for Guds andre hjord, som da blir kalt ut av Babylon, og når den siste av den store skare har sluttet seg til Guds hjord, er menneskenes nådetid helt avsluttet.

Og den sjuende engel tømte sin skål ut i luften; og det kom en høy røst ut fra himmelens tempel, fra tronen, som sa: Det er skjedd. Og det kom røster og tordener og lyn; og det ble et stort jordskjelv, så veldig og så stort et jordskjelv som det ikke hadde vært siden mennesker var på jorden. Og den store byen ble delt i tre deler, og folkenes byer falt; og det store Babylon ble husket for Guds åsyn, for at han skulle gi henne begeret med vinen av sin brennende vredes harme. Åpenbaringen 16:17–19.

Kjære leser: Kan du høre røstene og tordenbrakene? Kan du se lynene? Kan du kjenne vinden? Snart vil du høre de dårlige jomfruenes røst når de ber om olje.

Vi vil fortsette denne studien i den neste artikkelen.

Vi ventet på fred, men intet godt kom; og på en tid med legedom, og se, forferdelse! Hans hesters prusting er hørt fra Dan; hele landet skjelver ved lyden av vrinskingen fra hans sterke hester; for de er kommet og har fortært landet og alt som er i det, byen og dem som bor der.

For se, jeg sender slanger, basilisker, iblant dere, som ikke lar seg besverge, og de skal bite dere, sier Herren. Når jeg vil trøste meg mot sorgen, er mitt hjerte kraftløst i meg. Se, lyden av skriket fra mitt folks datter på grunn av dem som bor i et land langt borte: Er ikke Herren i Sion? er ikke hennes konge i henne? Hvorfor har de vakt min vrede med sine utskårne bilder og med fremmede tomheter? Høsten er forbi, sommeren er til ende, og vi er ikke frelst. For skaden på mitt folks datter er jeg selv skadet; jeg går i sorgdrakt; forferdelse har grepet meg. Er det ingen balsam i Gilead, er det ingen lege der? Hvorfor er da ikke mitt folks datters helse blitt gjenopprettet? Jeremia 8:15–22.